

«ΧΡΟΝΙΑ» ΣΥΜΦΟΡΗΣΗ (Σεπτέμβριος 2009)

Συγγραφέας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΝΔΑΝΟΣ

Από τα κυκλοφοριακά στοιχεία του λεκανοπεδίου Αττικής που συλλέγει ο Σύλλογος Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων, σε συνεργασία με το Κέντρο Διαχείρισης Κυκλοφορίας του ΥΠΕΧΩΔΕ, από το τελευταίο τρίμηνο του 2006 φάνηκε ότι περισσότεροι από τους άξονες του Λεκανοπεδίου λειτουργούν σε κατάσταση κορεσμού κατά την περίοδο αιχμής τους. Και όπως έχει τονιστεί εδώ και δύο χρόνια, η κατάσταση αυτή θα επιδεινωθεί, καθώς με τα σενάρια της αύξησης των κυκλοφορούντων οχημάτων και την απουσία άλλης πολιτικής περιορισμού της χρήσης του Ι.Χ., σύντομα το 90% των αξόνων θα λειτουργούν σε κατάσταση κορεσμού. Η μείωση του ρυθμού αύξησης των κυκλοφορούντων οχημάτων, ως συνέπεια της διεθνούς και εγχώριας οικονομικής κρίσης που διανύουμε, δεν πρόκειται παρά να μεταθέσει τις παραπάνω προβλέψεις για περίπου μία διετία.

Παρατηρώντας την εξέλιξη του κυκλοφοριακού φόρτου κατά την ώρα αιχμής από το 2006 έως και σήμερα, διαφαίνεται ότι η περίοδος αιχμής διαρκώς και αυξάνεται. Ενώ στο παρελθόν μιλούσαμε για την πρωινή και απογευματινή αιχμή, σήμερα κάνουμε λόγο για δίωρο ή και τρίωρο πρωινής αλλά και μεσημεριανής και απογευματινής αιχμής. Περίοδοι οι οποίες δεν θα αργήσουν να ενωθούν μεταξύ τους και φυσικά τότε θα κάνουμε λόγο για «χρόνια» συμφόρηση, η οποία θα επηρεάσει όχι μόνο τη βασική μετακίνηση από το σπίτι στην εργασία και αντίστροφα αλλά και κάθε άλλη μορφή μετακίνησης (ψώνια, ψυχαγωγία, επίσκεψη σε έναν γιατρό κ.λπ.). Και φυσικά η αιχμή αυτή έχει ήδη αρχίσει να επεκτείνεται πέρα από το κύριο οδικό δίκτυο και μέσα στο τοπικό οδικό, στη γειτονιά, στην περιοχή κατοικίας κ.λπ.

Η «χρόνια» συμφόρηση δεν αποτελεί απλώς ένα πρόβλημα προς επίλυση, αλλά μία από τις πολλές περιβαλλοντικές παραμέτρους που επηρεάζουν την καθημερινή ποιότητα ζωής και τον τρόπο μετακίνησης του πολίτη. Για την ανακούφιση και εξομάλυνση της «χρόνιας» αιχμής μπορούν να ληφθούν μέτρα για τον περιορισμό των παραμέτρων εκείνων που γεννούν τη ζήτηση της αιχμής, συχνά χρησιμοποιώντας και οικονομικά μέτρα, όπως είναι η ελεγχόμενη στάθμευση ή και άλλες πολιτικές τιμολόγησης της χρήσης της οδικής υποδομής. Ομως οι λύσεις αυτές δεν πρόκειται παρά να έχουν προσωρινά αποτελέσματα. Για να επιτευχθεί μόνιμη αντιμετώπιση της

«χρόνιας» αιχμής, θα πρέπει να εφαρμοστούν πολιτικές που θα απαγορεύσουν την ανάπτυξη της ικανότητας των οδικών υποδομών, κυρίως στο τοπικό και δευτερεύον δίκτυο που τροφοδοτεί τους βασικούς άξονες της πόλης.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 21 Σεπτεμβρίου 2009,σ. 51.